

Η Δημοκρατία της Μακεδονίας έχει όνομα

Την Κυριακή 17 Ιουνίου κέρδισε ο ελληνικός καπιταλισμός. Όπως πάντα, φυσικά. Σφραγίστηκε κι επίσημα η πολυετής ομηρία της Δημοκρατίας της Μακεδονίας από την κατά τ' άλλα «ψυροκώσταйна Ελλαδίτσα η οποία είναι έρμαιο των μεγάλων δυνάμεων». Σε ένα κείμενο 20 σελίδων χώρεσαν 27 χρόνια ελληνικής κυριαρχίας πάνω στα Βαλκάνια, χώρεσε ο διακαής πόθος του ελληνικού καπιταλισμού για πλήρη επέκταση πάνω στη γειτονική χώρα και ο βίαιος εξελληνισμός της μακεδονικής μειονότητας στην Ελλάδα. Στη συμφωνία αυτή, η Δημοκρατία της Μακεδονίας υποτάσσεται στις επιταγές του ελληνικού κράτους και αλλάζει το όνομά της, αλλάζει το σύνταγμά της, αποκηρύσσει την ύπαρξη μακεδονικής μειονότητας στην Ελλάδα, αλλάζει ακόμα και την ονομασία των υπηκόων της. Και όλα αυτά γιατί υπάρχει ένα «προαιώνιο εθνικό δίκαιο» του ελληνικού κράτους στην περιοχή.

Ε λοιπόν εμείς δεν αναγνωρίζουμε κανένα τέτοιο «προαιώνιο εθνικό δίκαιο». Στοιχειώδης ιστορική έρευνα (ακόμα και των ελληνικών πηγών) και κοινή λογική αρκούν για αποδείξουν ότι ο γεωγραφικός χώρος της Μακεδονίας δεν ήταν ποτέ ελληνικός. Επρόκειτο για μια περιοχή που συναντιούνταν και συμβίωναν, ειρηνικά ή όχι, άνθρωποι με διαφορετικές γλώσσες, θρησκείες, εθνικές συνειδήσεις. Η εθνική ομογενοποίηση που πέτυχε το ελληνικό κράτος είναι το αποτέλεσμα αίματος και προπαγάνδας, της κρατικής και παρακρατικής βαρβαρότητας. Και κάποιοι από αυτούς που βίωσαν τη βαρβαρότητα για τα καλά στο μυαλό και στο πετσί τους, ήταν οι μακεδόνες που μιλούσαν τη μακεδονική γλώσσα. Σε βάρος τους, το ελληνικό κράτος εφάρμοσε την ίδια πολιτική ομογενοποίησης και ρατσιστικής διαχείρισης που επιφυλάσσει κατά καιρούς σε όλες τις μειονότητες που κατοικούν στην γεωγραφική επικράτεια της χώρας: διώξεις, πολιτισμική και θρησκευτική καταπίεση, γλωσσικές απαγορεύσεις, ξύλο, υποτίμηση, κτλ.

Η κυβέρνηση περίτρανα μας ανακοίνωσε πως αυτή η συμφωνία είναι μια νίκη της διπλωματίας, μια νίκη της Ελλάδας. Και παρουσιάζεται ως η μόνη συνετή, σοβαρή δύναμη και ο κύριος εκφραστής ενός αριστεροκεντρώου προοδευτικού τόξου, σε αντίθεση με την ελληνική δεξιά και ακροδεξιά η οποία αρνείται για αντιπολιτευτικούς μόνο λόγους τη σύνθετη ονομασία. Στην πραγματικότητα δε μιλάμε για μια ουσιαστική κόντρα. Κυβέρνηση και αντιπολίτευση (φασιστική και μη) αποτελούν τις δύο πλευρές του ίδιου νομίσματος. Με απλά λόγια, το νόμισμα αντιπροσωπεύει την διαιώνιση της ομηρίας της γειτονικής χώρας, με την «προοδευτική» του πλευρά να δηλώνει ότι δέχεται μόνο την σύνθετη ονομασία του, ενώ η άλλη, της ακροδεξιάς, να αρνείται και την σύνθετη. Η κόντρα για το όνομα της γειτονικής χώρας δεν γίνεται στο όνομα κάποιων αφηρημένων εννοιών, των υποτιθέμενων εθνικών δικαίων και της ιστορικής ακρίβειας. Η άρνηση του στοιχειώδους δικαιώματος του αυτοπροσδιορισμού, από οποιαδήποτε μπάντα, αποτελεί το βασικό εργαλείο του ελληνικού κράτους και κεφαλαίου για τη κυριαρχία του τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό. Οι κοκορομαχίες στη βουλή για τη συμφωνία Τσίπρα-Ζάεφ δεν είναι παρά η κορωνίδα μιας πολιτικής που στοχεύει στην παντοτινή ομηρία της Δημοκρατίας της Μακεδονίας. Αποτελεί το εργαλείο για την επέκταση των ντόπιων επιχειρήσεων, με σκοπό την υποτίμηση των εργαζομένων τόσο στη Δημοκρατία της Μακεδονίας, όσο και στην Ελλάδα (ντόπιων και μεταναστών). Άλλωστε, αυτό το οποίο οι ντόπιοι πολιτικάντηδες και τα ντόπια μέσα ενημέρωσης πάντοτε ξεχνούν, πολύ βολικά, να αναφέρουν, είναι ότι ο ελληνικός ιμπεριαλισμός και καπιταλιστικός επεκτατισμός στη Μακεδονία καλά κρατεί εδώ και δεκαετίες, παρά τα «προαιώνια μιση».

Ωστόσο, να μην ξεχνάμε πως η εμπλοκή του NATO συμβάλλει επίσης προς αυτή την κατεύθυνση. Το ελληνικό κράτος, ως συλλογικός εκφραστής του ντόπιου κεφαλαίου και ισότιμο μέλος του NATO, τάσσεται υπέρ της δολοφονικής στρατηγικής και της επεκτατικής πολιτικής αυτού του μιλιταριστικού μηχανισμού. Και μάλιστα, συνδέει την ένταξη της Δημοκρατίας της Μακεδονίας σε αυτό με την αλλαγή του συνταγματικού της ονόματος. Αναρρωτιόμαστε, τί σύνδεση μπορεί να έχει η ονομασία μιας χώρας με την ένταξή της ή μη στο NATO.

Πατώντας πάνω σε αυτό, και προφασιζόμενοι τον αντινατοϊκό αγώνα, δεν είναι λίγοι αυτοί που αρνούνται να πάρουν θέση πάνω στο μακεδονικό ζήτημα. Εμείς από την πλευρά μας, αυτό που έχουμε να πούμε είναι, ότι τη φαιά μας ουσία καλό θα ήταν να τη σπαταλήσουμε αγωνιζόμενοι ενάντια στη συμμετοχή της δικής μας χώρας στο NATO και να αφήσουμε τα ταξικά μας αδέρφια να αγωνιστούν ενάντια στη δική τους. Εξάλλου, αυτό είναι το χρέος των υποτελών κάθε αστικού κράτους. Χωρίς να κρυβόμαστε, λοιπόν, πίσω από αντιμιλιταριστικές-αντιπολεμικές και άλλες δικαιολογίες, πάντα με γνώμονα τη διεθνιστική αλληλεγγύη και μέσα από τους κοινούς μας αγώνες, θα παλέψουμε ενάντια στον μιλιταρισμό, τον πόλεμο και τον ιμπεριαλισμό. Θα παλέψουμε ενάντια στην εθνικιστική και φασιστική έξαρση και στους εκφραστές τους, οι οποίοι διαδηλώνουν στους δρόμους.

Όλος αυτός ο περιφερόμενος όχλος συμβάλλει από την πλευρά του στην εθνική πολιτική για τη διαιώνιση της ελληνικής κυριαρχίας στη Δημοκρατία της Μακεδονίας. Από το Γενάρη και μετά, σε όλη την Ελλάδα, γίναμε μάρτυρες όλου αυτού του εθνικιστικοφασιστικού κιτς πανηγυριού, το οποίο πασχίζει να βαδίσει στα χνάρια του πρόδρομού του, στα μακεδονικά συλλαλητήρια του '92. Δεν αναγνωρίζουμε κάποια υποτιθέμενη «αντισυστημική» δυναμική στη συμμετοχή στα εθνικιστικά συλλαλητήρια, όπως γελοιωδώς υποστήριξαν όσοι προσπαθούν να σωθούν από την πολιτική τους ανυπαρξία (συμμετοχή που μεγαλοποιήθηκε από τα ντόπια μέσα ενημέρωσης με κραυγαλέα

ψέματα). Επρόκειτο για συνάξεις ακροδεξιών, στις οποίες πρωταγωνιστικό ρόλο και στο οργανωτικό και στο πρακτικό/ενεργητικό κομμάτι είχαν οι φασίστες της χρυσής αυγής οι οποίοι βρήκαν ευκαιρία να βγουν από τις τρύπες τους. Όπως το '92 τα εθνικιστικά συλλαλητήρια ήταν η αφετηρία της δημόσιας νομιμοποιημένης παρουσίας της χρυσής αυγής, έτσι και τώρα μέσα απ' αυτά, η νεοναζιστική αυτή οργάνωση «ξαναβαφτίζεται» ως ο «προστάτης των εθνικών δικαίων».

Οι κάθε λογής ελληναράδες που διαδηλώνουν για τη «Μακεδονία μας» δεν είναι απλά κάποιοι γραφικοί τύποι που βγήκαν και 2-3 φορές στο δρόμο, φόρεσαν και μια περικεφαλαία και αύριο μεθαύριο θα ξαναγουρίσουν στον καναπέ τους και θα λήξει αυτό το ζήτημα ήρεμα κι ωραία. Όλος αυτός ο ακροδεξιός συρφετός συκροτείται για την υπεράσπιση των συμφερόντων του ελληνικού αστικού κράτους έναντι των υποτελών τόσο του δικού μας κράτους όσο και του κράτους της Μακεδονίας. Τα συλλαλητήρια αυτά απειλούν τις διεκδικήσεις και τους αγώνες της εργατικής τάξης (εντός κι εκτός συνόρων) στο όνομα της κυριαρχίας των αφεντικών μας. Σήμερα επιτίθενται σε καταλήψεις και κοινωνικούς χώρους, αύριο θα επιτίθενται σε εμάς τις ίδιες σε μια απεργία, σε μια διαδήλωση, σε έναν αγώνα. Γι αυτό και πρέπει με όλη μας τη δύναμη να πασχίζουμε για τη ματαίωσή τους. Όσο περισσότερος χώρος και λόγος δίνεται στα εθνικιστικά αποβράσματα, τόσο λιγότερος χώρος θα μένει στον κόσμο του αγώνα.

Με αυτό το σκεπτικό καλέστηκε και η αντιφασιστική διεθνιστική συγκέντρωση ενάντια στο μακεδονικό συλλαλητήριο της 6^{ης} Ιουνίου στα Γιάννενα. Έντρομος ο τοπικός τύπος μιλούσε για εμφυλιοπολεμικές καταστάσεις και καλούσε την αστυνομία να πάρει τα μέτρα της, ώστε να μπορέσει να διεξαχθεί ομαλά η εθνικιστική αυτή φιέστα. Κι έτσι και έγινε. Διμοιρίες από όλη τη δυτική Ελλάδα έσπευσαν να περιφρουρήσουν τους ελληναράδες και τη φιέστα τους, εμποδίζοντάς μας την προσυγκέντρωση στο ανακοινωμένο σημείο του καλέσματος. Εν τέλει, η κεντρική πλατεία των Ιωαννίνων βάφτηκε γαλανομάυρη φιλοξενώντας όλη τη σαπίλα αυτής της κοινωνίας. Απόστρατους και εν ενεργεία στρατιωτικούς, αστυνομικούς, παπάδες, φασίστες χρυσαυγίτες, φασίστες διαφόρων γκρουπούσκουλων (όπως και η Α.Φ.Κ. Τόλμη-φασιστική ομαδοποίηση Κυπρίων φοιτητών στα Γιάννενα) κλπ. από όλη τη δυτική Ελλάδα.

Το διεθνιστικό-αντιφασιστικό κίνημα όμως δεν θα κάτσει με σταυρωμένα χέρια. Θα συνεχίσουμε να παλεύουμε ενάντια στις φασιστικές κι εθνικιστικές εξάρσεις με γνώμονα την ταξική-διεθνιστική αλληλεγγύη και την υπεράσπιση των συμφερόντων των υποτελών αυτής της χώρας και κάθε χώρας. Γνωρίζουμε πολύ καλά ποιος είναι ο εχθρός σε κάθε σύγχρονο αστικό κράτος: ο καπιταλισμός, ο εθνικισμός, ο ιμπεριαλισμός, ο μιλιταρισμός και μια χαρά τους εντοπίζουμε και εντός των συνόρων. Αιτία για την εξαθλίωση, για την βάρβαρη επέλαση του καπιταλισμού πάνω στις πλάτες μας και για τον πόλεμο δεν αποτελεί κανένας λαός, όπως επίσης ούτε οι πρόσφυγες και οι μετανάστες. Για εμάς, όλα αυτά δεν είναι τίποτα παραπάνω από πρακτικές που εξυπηρετούν την αισχροκερδία των αφεντικών και το τσάκισμα της εργατικής τάξης. Δε σταματάμε να παλεύουμε για τα δικαιώματα της τάξης μας, για τη υπεράσπιση των ταξικών και κοινωνικών μας αγώνων από το κράτος και τους φασίστες, για το τέλος της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο, για το χτίσιμο μιας άλλης κοινωνίας.

Καμία αλλαγή του ονόματος της Δημοκρατίας της Μακεδονίας

Πλήρης αναγνώριση της μακεδονικής εθνότητας και γλώσσας

Αναγνώριση της μακεδονικής μειονότητας στην Ελλάδα

Διεθνιστική ταξική αλληλεγγύη: κοινός αγώνας, ενάντια στον πόλεμο και στον εθνικισμό

Τσακίζουμε τον φασισμό - ρατσισμό σε κάθε του μορφή

Οι προλετάριοι δεν έχουν πατρίδα